

Socis d'honor de l'entitat

nomenament de Julià Lladó gràcia com a soci d'honor del ceajc

FRANCESC LLADÓ

amic Julià, senyores i senyors:

El dia que em varen proposar per glosar la teva persona, se'm varen presentar un munt de preguntes, donat que parlar de tu, no és una tasca tant fàcil, si volem ésser fidels a tot el teu bagatge. Tots sabem que en Julià Lladó, sota el seu aspecte tranquil, senzill i reflexiu, s'hi troba un home ple d'energia, un treballador incansable, un bon professional, un artista i, per descomptat un bon amic i, en particular, amic dels seus amics.

La teva afició intel·lectual d'aquests últims anys l'has orientada en bona part a una molt important tasca: ha estat una entrega desinteressada a les tasques de col·laboració amb el Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell! També ens consta que no es pas l'única iniciativa en què et mous. Has estat, doncs, un dels fundadors de l'entitat que representem, el Centre d'Estudis Argentonins. Aquesta la iniciàrem, ara fa deu anys, junts amb un petit grup d'il·lusionats argentonins, tots junts ens marcàrem un objectiu, però sempre eres tu Julià, qui aportava l'entusiasme més engrescador.

Desitjaria citar a tots els col·laboradors que hi participàrem; però, davant el risc de deixar-me'n algun, no ho faré, sols mencionaré a en Jaume Lladó Font, de Perpinyà també membre fundador, que per motius d'edat i la distància no pot estar present en aquest acte. Aquest és i ha estat un bon amic d'en Julià i un gran

aportador d'energia positiva.

La labor d'en Julià durant aquests deu anys ha estat d'una entrega exemplar. En l'inici de l'entitat no ens costà gaire en reconèixer-li els seus mèrits. Se t'oferí, d'ençà els primers temps, la vicepresidència del Centre. Responsabilitat que vares ostentar amb molt d'encert.

Has estat l'artífex dels contactes amb altres entitats de l'exterior. Comissionat a totes les trobades dels Recercat, congressos i assemblees i vas ser tu qui aplanà el camí per a l'ingrés del CEAJC a la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i, després, amb l'Institut Ramón Muntaner, ocupant-ne una plaça de vocal en el consell de govern. Has estat, doncs, arreu, divulgador del bon nom de l'entitat que compartim i d'Argentona.

Has mantingut un munt de contactes, personals i institucionals en totes les poblacions veïnes: Mataró, Sant Cebrià de Vallalta, Vilassar de Mar i de Dalt, Cabrera, Premià i Cabriels i, en particular, Canet de Mar. Mantens relació amb Centres d'Estudi de tots els Països Catalans, des de Perpinyà i el Vallespir, Figueres, La Selva, Vilafranca del Penedès, l'Arboç, Terrassa, Torredembarra, la Marina Alta i l'Alguer.

En el teu afany d'investigador, vas treballar sobre l'origen dels Lladó del Maresme i en la confecció de l'arbre genealògic dels Lladó d'Argentona, com tothom sap és una nissaga molt extensa. També en el camp dels Lladó, vares cercar informació en fonts

Francesc Lladó. Foto: Toni Garcia

internacionals, en l'església dels Sants de l'Últim Dia (els mormons). Aquests disposen d'una gran informació de censos de cognoms del país, entre els quals hi ha els Lladó.

També investigares l'origen de la parròquia de Sant Julià, patró de d'Argentona, esmerçares una bona feina, aclarint que dels molts Sants Julià que existeixen, el d'Argentona procedeix d'Antinoe, (Tebaida Egipte).

Ets un dels organitzadors de les trobades dels Lladó que tenen lloc arreu de la geografia dels Països Catalans. En aquesta tasca mantingueres contacte amb diverses personalitats de Mallorca. A Campos t'unia una bona relació d'amistat amb l'Antoni Lladó Lladó, insigne campaner (malauradament traspasat).

Amb altres membres del Centre treballares activament per aconseguir del mossèn Salvador

Acte de lliurament de guardons.
Foto: Toni Garcia

Cabré i del Bisbat de Barcelona, la digitalització dels llibres de l'Arxiu Parroquial d'Argentona. Tasca que es portà a terme amb l'inescimable col·laboració de l'Enric Subiñà.

Tenim constància que anys enrere també portares a terme una recerca en l'*Arxivo Historico Nacional de Madrid* per aclarir

la injustícia que sacsejà la teva família l'any 1939, investigació encaminada a deixar-ne neta l'honorabilitat i el bon nom.

Hem de recordar que has estat força prolífic en la publicació d'articles en la revista *fonts*. En recordaré alguns: *Carta Arqueològica*, *Els Lladó del Maresme*, *El*

topònim Argentona, furgant en els seus llunyans orígens celtics i ibers, i cronista dels diversos Recercat.

Per tots aquets motius i molts d'altres, en nom del Centre d'Estudis Argentonins, i el meu propi, et proposo com a soci d'Honor de la nostra entitat. Per molts anys!

resposta de julià lladó al nomenament de soci d'honor de l'entitat

JULIÀ LLADÓ

En l'única vegada en deu anys, que no vaig assistir a la reunió mensual del CEAJC, es va produir un inesperat complot, amb la proposta per a mi impensable, de lliurarme el guardó de Soci d'Honor del Centre d'Estudis Argentonins "Jaume Clavell", acompanyant al

primer Soci d'Honor, el Sr. Vicenç Esteve i Albert, la qual cosa encara dóna més relleu a aquest segon guardó, com podeu haver comprovat a l'escoltar la glosa que li ha fet en Llorenç Soldevila. A mi no em deixaren opinar sobre l'encert o no de la decisió, i ara potser m'enviaran a Estrasburg, amb un sou "d'oro i el moro", que amb

un parell de mesades, ja recompondria el malmès pressupost de crisi actual. Ha començat el canvi generacional.

Mentrestant, bromes a part, compreneu que a la gran satisfacció i l'agraïment a tots els meus companys, socis, autoritats i tots vosaltres, per aquesta demostració d'amistat i reconeixement,

s'afegeix el sentiment d'afinitat, recolzament i bon rotllo que he disfrutat amb ells, tots aquests anys, procurant tirar endavant el CEAJC.

Tinc d'agrair especialment, a en Francesc Lladó, la seva glosa, diríem bastant exagerada i remarcar la seva companyia junt a la nostra tesorera Ma Lluïsa Navarro, a molts dels congressos, Recercats i assemblees, organitzats per la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i entre els socis dels quals, l'Institut Ramon Muntaner, als quals hem assistit com a representants, no solament del CEAJC, sinó també d'Argentona, explicant la seva situació, paisatge, habitants, història, característiques i comparant projectes comuns, tot concertant intercanvis de publicacions *fontes* amb molts Centres d'Estudis, però sobretot del MARESME, on les dues Trobades que ja s'han fet, poden ser l'inici d'una prometedora unió comarcal més estreta, seguint l'exemple dels Centres d'Estudis

Comarcals de l'Empordà, la Selva, el Baix Llobregat, el Penedès, la Vall d'Albaida, la Marina Alta i últimament el Centre Cultural Català del Vallespir, on s'han agrupat 34 petits Centres d'Estudis locals. Esperem trobar-nos amb ells encapçalats pel seu president, en Gentil Puig-Moreno, en la propera excursió en memòria del President Macià, a Prats de Molló el 17 d'octubre pròxim.

Per últim he d'explicar que un dels meus objectius a l'entrar al CEAJC va ser conèixer a fons la història d'Argentona i de les persones que l'han protagonitzat, ja que juntament amb el meu pare, alcalde de la República, vaig ser desterrat el 1938, a causa dels extremistes que no li perdonaven la defensa de l'església parroquial de Sant Julià junt amb l'honorable Josep Puig i Cadafalch i també dels béns i persones en perill. En el 1939 els altres extremistes el feren condemnar a mort, essent els avals dels abans perseguits fonamentals per salvar-li la vida

i sortir lliure als quatre anys, finant-nos llavors a Barcelona, per recompondre la família.

L'acte d'avui em deslliura molt del sentiment d'exiliat que encara persisteix, tot recordant però, que ahir a la matinada, es compliren setanta anys de l'afusellament del meu oncle Josep Lladó i Ros.

Avui també hem de tenir l'orgull de ser junt amb els 104 Centres d'Estudis afiliats a la CCEPC i els més de dos-cents que col·laboren amb el IRM, una part de la societat civil, hi ha molts excel·lents professors, historiadors i estudiosos, que treballen per a salvaguardar el patrimoni i la cultura dels nostres països de parla catalana.

Em resta solament felicitar al Sr. Vicenç tant pel merescut guardó com pel seu 92 aniversari, celebrat abans d'ahir. I als amics que no han pogut venir, felicitant-nos per telèfon o correu i a tots els que ens heu acompanyat, moltes gràcies.

Vicenç Esteve, un homenot maresmenc

LLORENÇ SOLDEVILA

L'amic Vicenç Esteve i Albert, a qui avui tinc el goig i l'honor de presentar com a soci d'honor del CEAJC, va néixer a Mataró el 31 de juliol de 1917, de mare, Àngela Albert i Mainou, d'arrels argentonines. Era cosina amb Quico Albert, de can Coronel, al raval de Sant Sebastià. I així, en Vicenç, als 11 anys, comença a passar-hi temporades, és a dir a argentonitzar-se, fins que el 1933, quan ell tenia 16 anys, el pare es fa construir el

xalet del xamfrà passeig Marina Julià i carrer Monturiol.

El jove Vicenç estudià comerç a Santa Anna i el 1932 començà a aprendre l'ofici de joier a l'obra-dor-botiga que el pare tenia al carrer Barcelona, 57.

Durant la guerra, la família passà a viure permanentment a Argentona. En Vicenç, però, va ser mobilitzat el setembre de 1937. Primer, el destinaren a Cartagena al III Regiment d'Artilleria; després, a Caldetes i, definitivament, al front d'Aragó. Es

passà la guerra desplaçant-se de Gandesa cap al sud, al front de Terol, i els nacionals l'atraparan a Xàvia.

De retorn a casa, a Argentona, a primers d'abril de 1939, va haver d'entomar l'estigma d'haver estat en el bàndol republicà. El pare a la presó, primer a Mataró i, després, a la Model. La mare, malalta, morí el novembre de 1939. Partint de zero i només amb l'ajuda de dos mataronins de dretes: el farmacèutic Trullàs i, sobretot, la de Josep Recoder, reemprendrà,

de nou, el negoci de la joieria. És a partir d'aquí que podem parlar de l'inici de la configuració d'un veritable homenot maresmenc.

Així, per a poder agafar les regnes d'una representació de marques d'essències suïssa, farà primer el peritatge i acabarà traient-se el títol d'enginyer químic. Dels orígens menestrals passarà a dirigir l'empresa Lucta, primer cap al 1948, a Barcelona i, després, en la nova fàbrica de la Roca del Vallès. Crearà filials als USA, Veneçuela, Colòmbia, Brasil, Mèxic i, a punt de retirar-se, el 2004, obre la de la Xina. Per tant, un autèntic emprenedor i negociant, formant part d'aquesta burgesia catalana que d'ençà el segle XIX, cíclicament ha anat posant les bases de pro-

grés de Catalunya.

Però, anem de nou a les sempre volgudes i estimades arrels argentonines. Acabarà construint-se la casa a la zona residencial del passeig Baladia, que es convertirà, amb els anys, en la seva residència definitiva.

De sempre, el Vicenç ha estat un home també inquiet per tot allò que es lliga amb la cultura. Per això, a banda d'haver fet diners, amb voluntat de superació, amb tossuderia i perseverança, també ha estat molt generós a l'hora de potenciar iniciatives tant esportives com estrictament culturals. Posem-ne dos exemples només: la seva vinculació decisiva als Amics del Ciclisme d'Argentona o el suport moral i econòmic que, des del primer moment,

va donar al Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell. És un home llegit, en puc donar fe, amb qui es pot mantenir llargues hores de conversa intel·ligent i instructiva.

Per a tot el que hem dit i per altres raons que el temps de què dispo m'impedeix d'exposar adequadament, avui és un honor, valgui la redundància, per a CEAJC de designar-lo soci d'Honor de l'entitat, en l'inici de la commemoració del desè aniversari. Ben segur que sense la complicitat i l'estima de socis com en Vicenç Esteve avui no seríem on som per bé d'Argentona i del país. Així, doncs, que per molts anys ens pugui seguir fent companyia en el camí de la cultura com a soci d'Honor.

Els guardonats:
Vicenç Esteve i
Julia Lladó.
Foto: Toni Garcia.

